

Beløb til Disposition. De særlige Garanter er for det første almindelige Garanter for deres forholdsmeessige Andel; men derudover paatager de sig en særlig Garanti for de øvrige almindelige Garanter; denne yderligere Garanti skal dække det samlede Beløb, der er garanteret af de Garanter, der kun er almindelige Garanter. Det en saadan særlig Garant betaler udover sin Forpligtelse som almindelig Garant, skal tilbagebetales den af de Beløb, der indkommer fra de almindelige Garanter (Artikel 9). Til nærmere Forklaring af Forholdet mellem almindelige og særlige Garanter skal følgende Eksempel anføres. For Nemheds Skyld sættes det, at alle almindelige saavel som de særlige Garantier er lige store. Konventionen forudsættes at have faaet Tilslutning fra 20 Stater, der bærer 60 pCt. af Forbundets Udgifter. Raadet kan da garantere for højst 60 Mill. Guldfrancs, og hver af de 20 Staters Maksimumsforpligtelse som almindelige Garanter er da 3 Mill. Guldfrancs; der er endvidere tre af Staterne, der er særlige Garanter hver for 20 Mill. Guldfrancs. Har disse nu betalt sidstnævnte Beløb, har de Ret til af de Beløb, der indkommer fra de almindelige Garanter, der ikke tillige er særlige Garanter, at faa dækket det, de har betalt udover deres Forpligtelse som almindelig Garant, altsaa hver 17 Mill., hvad de ogsaa faar, hvis alle de øvrige almindelige Garanter opfylder deres Forpligtelser.

Som særlige Garanter er i første Række tænkt paa de faste Raadsmedlemmer, men disse kan ogsaa opfordre andre Stater til at deltage i denne Garanti (Artikel 11). En saadan Opfordring kan dog næppe tænkes vil blive rettet til Danmark, og nogen Pligt til at paatage sig denne Forpligtelse følger i hvert Fald ikke af, at man ratificerer Konventionen.

I Artikel 13 indeholdes en Række Regler om tilsynsførende Kommissærer, der skal udnævnes af Raadet, naar Konventionen træder i Kraft. Ialt skal der udnævnes 5; de skal være schweiziske Statsborgere og være bosiddende i Schweiz. De skal aarligt aflægge Beretning til Raadet angaaende hvert Laan, de fører Tilsyn med.

Naar Raadet har besluttet, at en Stat i Henhold til Artiklerne 1 og 2 skal have finansiel Støtte, bemyndiges den paagældende Stat til at udbyde et Laan, der garanteres i Henhold til Konventionens Bestemmelser. Hvis Raadet finder det ønskeligt, kan det bestemme, at en Regering ikke skal deltage i Garantien, (Artikel 14). Betingelserne og Vilkaarerne

for Laanet skal forelægges Raadet til Godkendelse, og der skal oprettes en Protokol over den mellem Raadet og den laantagende Regering afsluttede Overenskomst. Raadet kan fastsætte Betingelser for Laanets Anvendelse og for Kontrol hermed, ligesom det ogsaa senere kan bestemme, at Udbetaling af resterende Dele af Laanebeløbet skal udsættes, hvis det finder, at der er Anledning til det paa Grund af vedkommende Regerings Holdning. Garantierne skal ikke træde i Kraft, før det godtgøres, at Laanekontrakten er i Overensstemmelse med Raadets Beslutninger. Kommissærerne skal have bekræftede Kopier af alle Dokumenter (Artikel 15).

Artikel 15, 5. Stykke indeholder en Regel om, at Kommissærerne direkte fra de Pengeinstituter, der udbyder Laanet, skal modtage Halvdelen af det Beløb, der aarligt medgaar til Betaling af Renter og Afdrag. Herved skabes en Slags Reservefond, der, naar den laantagende Stat ikke betaler Renter og Afdrag, skal bruges, førend Kommissærerne kan henvende sig til Garanterne om Bidrag. Den laantagende Regering er forøvrigt forpligtet til straks at refundere Kommissærerne det Beløb, de eventuelt bruger af Reservefondet, ligesom den selvfølgelig i første Række skal betale Renter og Afdrag paa Laan; det er kun, hvis dette ikke sker, Garantierne bliver virksomme.

Saasart Kommissærerne har overbevist sig om, at alle Formaliteter angaaende et godkendt Laan er i Orden, skal de underrette de garanterende Regeringer om det fulde aarlige Beløb, der garanteres for, og hver enkelt Maksimalforpligtelse som almindelig og særlig Garant. Regeringerne skal derefter inden 4 Maaneder tilstille Kommissærerne almindelige eller særlige Garantobligationer, udstedt i Overensstemmelse med den Tekst, der findes i Bilagene til Konventionen. Til Obligationerne skal der være føjet Rente- og Afdragskuponer for hver aarlig Betaling, med Angivelse af de Maksimumsbeløb, der kan blive Tale om at betale paa hver Kupon (Artikel 16).

Hvis den laantagende Regering ikke tilstiller Kommissærerne de nødvendige Midler til Betaling af Renter og Afdrag, og Reservefonden ikke kan dække det manglende Beløb, skal de 30 Dage inden Forfaldsdagen underrette de almindelige og de særlige Garanter herom og om det Beløb, der mangler, og om Størrelsen af vedkommendes Forpligtelse. Har den laantagende Regering endnu ikke 20 Dage før Forfaldstid fremsendt de nødvendige Midler, skal Kommissærerne kunne præsentere de til